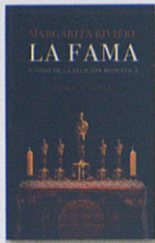

LA FAMA. ICONOS DE LA RELIGIÓN MEDIÁTICA

Margarita Rivière.
Crítica, 2009

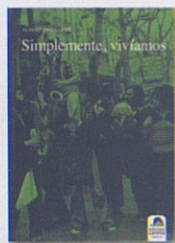

364 pàgines

La fama com a instrument moral, en què la celebritat n'és el premi, l'anonimat, el càstig i els famosos, els sants de la comunicació global. Els mitjans de comunicació són els encarregats d'administrar la fe en aquesta nova religió i els seus sacerdots –periodistes i intermediaris–, les seves esglésies –grups mediàtics– i els seus fidels –les audiències– elaboren les doctrines i creences que expliquen el món i estableixen els rituals que les consoliden. Tots aquests elements conformen una nova realitat mediàtica, descrita per Margarita Rivière en aquest llibre. L'autora proposa, per primera vegada, una perspectiva religiosa del funcionament dels mitjans i ofereix al lector una visió que només algú que coneix el sistema des de dins pot aportar. En aquest sentit, Rivière és col·laboradora habitual d'*El País* i *El Correo* de Bilbao, ha estat directora a Catalunya de l'Agència EFE i ha treballat també a la ràdio i a la televisió, a més d'haver publicat més de trenta llibres com a assagista.

SIMPLEMENTE, VIVÍAMOS

Albert Mallofré
Ediciones Carena, 2009

429 pàgines

El periodista Albert Mallofré ens convida amb aquesta publicació a conèixer de prop la manera com van viure durant la dictadura franquista aquells que la van patir. En aquest llibre s'aporten testimonis de les pugnes polítiques i socials durant la República, de l'inici de la guerra, els drames de la rereguarda, com el país devastat va poder renèixer gràcies a l'esforç de la ciutadania, la dura postguerra, la repressió veïnal o la misèria generalitzada. Segons l'autor, s'expliquen els esdeveniments tal com els va viure la gent que hi havia, amb molta claredat, sense ostentació ni tan sols ànim de suscitar polèmica. "Tal cual. Sin ponernos serios", assegura Mallofré. Membre del Col·legi de Periodistes de Catalunya i de l'Associació de Veterans de RTVE, des de la seva jubilació, després d'una llarga carrera en el periodisme tant escrit com radiofònic i televisiu, s'ha dedicat a la literatura i ha publicat tres llibres de narrativa que han tingut un gran èxit.

LA BARCELONA PECADORA

Domènec de Bellmunt
A contravent, 2009

194 pàgines

Domènec de Bellmunt és el pseudònim que va utilitzar el periodista i escriptor Domènec Pallerola i Munné (Bellmunt d'Urgell, 1903 - Tolosa de Lenguaudoc, 1993). Exiliat a París l'any 1924, d'allà va importar a Catalunya el reportatge novel·lat modern. Als anys 20 i 30 del segle XX, si un periodista volia explicar aquell món veloç, fragmentari i esmunyedit, havia d'escriure reportatges. Mestre dels periodistes catalans que, amb els seus articles, van mostrar la Catalunya republicana, Domènec de Bellmunt va elevar l'ofici de reporter al rang més alt del periodisme del seu temps i està considerat l'home que va incorporar el periodisme català a la gran tradició del reporterisme universal. Després de prop de seixanta anys d'exili, va deixar escrites una trentena d'obres i dos mil articles periodístics. Aquest llibre aplega els reportatges que va publicar a la premsa per fer visible aquella oculta mala vida de Barcelona i *L'Àngel Bohemi* (1935), la novel·la en què converteix en ficció aquells reportatges sobre la vida real.

TAL COMO LOS CONOCÍ.

Jaime Arias
La Vanguardia Ediciones, 2009

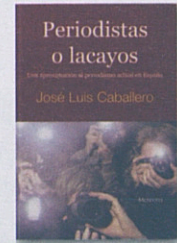

191 pàgines

Cary Grant, Orson Welles, Silvio Berlusconi, Charles de Gaulle o Dalí. Són només alguns dels seixanta personatges de primera línia que Jaime Arias ens presenta en aquest llibre. Els va conèixer tots al llarg de la seva extensa carrera com a periodista i en fa un retrat personalitzat més enllà del perfil enciclopèdic. L'autor revela les virtuts i defectes de cadascun, els seus èxits i dificultats, descrivint les impressions que va tenir quan els va tractar en persona. Considerat un mestre de periodistes, Arias presenta aquest retrats amb un format que permet una lectura àgil i un estil directe i irònic quan ho considera necessari. L'epíleg, "El periodismo en tiempos oscuros", recull els records de l'ofici que va exercir des de 1940, quan va començar amb disset anys, fins a l'arribada de la democràcia. No només descriu el marc en què moltes de les trobades van tenir lloc, sinó que constitueix un document de l'època i de la professió de valor incalculable.

PERIODISTAS O LACAYOS. UNA APROXIMACIÓN AL PERIODISMO ACTUAL EN ESPAÑA

José Luis Caballero. Meteora, 2009

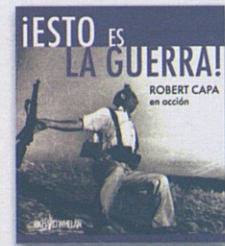

374 pàgines

Un afany desmesurat pels diners fàcils, una pèrdua accelerada de tot tipus d'ètica, una absència d'auto-crítica o un cert coqueteig amb els poders públics a través dels gabinets de premsa, són algunes de les pràctiques que es relacionen amb el periodisme de les darreres dues dècades, danyant-ne la imatge. José Luis Caballero pretén amb aquest llibre estimular el debat, denunciar l'intrusisme i els considerats mals professionals i al mateix temps valorar aquells que practiquen un periodisme ètic, rigorós i responsable. El llibre analitza tant els mitjans de comunicació –diaris, radio, televisió, Internet, etc.– com els tipus de premsa –política, cultural, esportiva... L'autor ha treballat com a periodista per a la revista *Lecturas*, *Mundo Diario*, *El Correo Catalán* o *Mundo Obrero*. Durant molts anys va ser guionista cinematogràfic i ha cultivat la narrativa i, sobretot, la novel·la negra, amb tres títols: *Como lágrimas en la lluvia* (1996), *Las cartas de Antioquía* (2005) i *El espía imperfecto* (2009).

¡ESTO ES LA GUERRA! ROBERT CAPA EN ACCIÓN

Richard Whelan
Museu Nacional d'Art de Catalunya, 2009

287 pàgines

Robert Capa va ser un mestre de la narrativa fotogràfica. Les seves imatges més impactants es van publicar a les principals revistes il·lustrades de l'època i a les publicacions políticament més compromeses de mitjan de segle com ara *Vu*, *Match*, *Regards*, *Picture Post* o *Life*. Aquest llibre sotmet de nou a examen les innovacions com a fotoperiodista en les dècades de 1930 i 1940. Còpies d'època, fulls de contactes, notes i observacions manuscrites, cartes personals i originals de revista revelen el procés de treball de Capa a l'hora de construir sis reportatges fotogràfics clau. "El soldat caigut" (1936), "La Batalla del Segre" (1938) i "Refugiats de Barcelona" (1939) segueixen la cobertura que va fer de la Guerra Civil espanyola. "Xina" (1938) documenta la seva estada de set mesos en aquest país durant la guerra amb el Japó. "Dia D" (1944) i "L'alliberament de Leipzig" (1945) presenten les seves fotografies de la Segona Guerra Mundial.

CHECHENIA. ROMPAMOS EL SILENCIO

Francesc Serra (coord.)
Icaria Antrazyt, 2008

252 pàgines

Chechenia. Rompamos el silencio pretén convidar a la reflexió i rescatar de l'oblit la situació que ha viscut i que pateix encara el poble txetxè. Sota la coordinació de Francesc Serra, diversos autors han unit esforços amb l'objectiu d'agitar l'opinió pública perquè reaccionin i col·laborin en la recerca de solucions per acabar amb una tragèdia, la de Txetxènia, que ha de ser la de tots. Més enllà dels drets propis d'un poble que ha estat marginat, més enllà inclús dels drets polítics fonamentals de representació i llibertat d'acció negats per un estat d'ocupació, els txetxens són les víctimes expiatòries d'una situació que, segons els autors, ha estat provocada per tots i que contribueix a eternitzar la justícia del més poderós, la legitimitat de la força. "La lectura d'aquest llibre és trista i necessària. Trista per les realitats que s'expliquen, i necessària perquè, sense el seu coneixement, resulta impossible cap acció de canvi", comenta Arcadi Oliveres, un dels autors.

PERIODISTAS SOMETIDOS. LOS PERROS DEL PODER

Francisco Rubiales
Editorial Almuzara, 2009

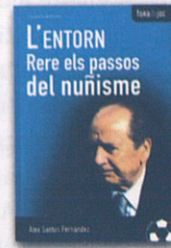

238 pàgines

"La rebel·lia enfront el poder és una condició indispensable per ser periodista". Aquest és el missatge fonamental que transmet Francisco Rubiales en aquest llibre, que fa un recorregut per una història plena d'exemples en què l'actuació irreverent de periodistes envers el poder polític i econòmic ha resultat fonamental. Bob Woodward i Carl Bernstein van ser insurrectes quan van destapar el Watergate, així com Edward R. Murrow i Seymour Hersh quan van denunciar els abusos del macarthisme i la matança de My Lai, a Vietnam, respectivament. Anna Politkovskaya, quan va decidir explicar la veritat sobre els abusos i crims del poder rus a Txetxènia, es va guanyar l'odi de Vladimir Putin i potser també el dret a ser considerada un exemple per als periodistes, després del seu covard assassinat. Doctor en Periodisme, Rubiales ha treballat com a corresponsal de guerra, director de les delegacions de l'Agència EFE a Cuba, Amèrica Central i Itàlia, així com a director de comunicació de l'Expo 92. postmoderna.

L'ENTORN. RERE ELS PASSOS DEL NUNISME

Àlex Santos Fernández
Cossetània Edicions, 2009

358 pàgines

Nascut el 7 de setembre del 1931 a la localitat basca de Barakaldo, la història dels darrers trenta anys del Barça no s'entén de cap manera sense evocar la figura de Josep-Lluís Núñez Clemente. Encimbellat i alhora maltractat, insultat però també lloat, aquest llibre parla del seu paper en la història del barcelonisme i de la seva gran influència. El periodista Àlex Santos el retrata a partir del pes del seu esperit en l'entorn del F. C. Barcelona. En definitiva, del llegat, amb el qual, assegura, es compara, es critica o es castiga la junta de l'actual president, Joan Laporta. Núñez va arribar al club per iniciar una revolució al Barça i a les estructures futbolístiques. Amb poc recorregut en la vida social barcelonina i catalana, el Barça, principal trampolí per assolir notorietat en la vida pública del país, el va permetre liderar un moviment social i esportiu que, encara que mancat d'èxits en el futbol dels primers anys, va tenir una força imparable fins i tot contra el poder polític.

CINQUANTA ANYS DE TVE-CATALUNYA

TVE-Catalunya i Lunweg, 2009

237 pàgines

Qui va fer la primera retransmissió en català d'un partit de futbol? Quin torero que enamorava les noies es va fer famós a la dècada dels seixanta a TVE-Catalunya? Qui va fer la primera comèdia de situació (*sit-com*) en català a la televisió i va ser el rei dels monòlegs en català? Per què Mercè Vilaret va ser una dona avançada al seu temps? Les respostes a aquestes preguntes i a moltes més es troben en aquest llibre. De cinquanta anys de televisió, se'n treuen moltes històries, anècdotes i moments i aquest llibre pretén explicar-los d'una manera visual, amena i entretinguda, sense ser una recopilació cronològica de fets i gent. Es tracta d'una publicació pensada per a tota la família, per poder jugar mentre s'aprecia el pas del temps a través dels cinquanta anys de TVE-Catalunya. També es vol retre homenatge a tots els que han fet possible l'aniversari de la cadena, als professionals que s'hi ha dedicat i als espectadors, imprescindibles per a l'èxit de qualsevol televisió.

JOAN GOLS I SOLER.

Marçal Gols i Cavagliani, Montserrat Castillo,
Josep M. Figueres, Fina Masdeu i Carles Robert
Arola Editors, 2009

315 pàgines

La Guerra Civil espanyola va representar una molt sensible pèrdua a molts nivells. L'exili forçós a què es van veure abocats polítics, intel·lectuals, literats, professionals i artistes de tota mena va representar una minva aclaparadora per a unes generacions que des d'una segona República poc temps abans estrenada, miraven i s'obrien cap a una modernització prometedora i plena d'esperança. Alguns van poder retornar, però altres van deixar uns arrels que mai més no recuperarien. És el cas de Joan Gols i Soler, un home que ha estat ignorat i desconegut a casa seva tot i haver dut a terme una activitat incessant dins el món de la cultura, amb una extraordinària vocació pedagògica. Aquest llibre intenta fer justícia a un d'aquells homes que, fidels als ideals, va haver de morir lluny de la seva terra. Fent-nos conèixer la seva personalitat, és presentat com una figura característica de l'anomenada segona generació noucentista.

QUINA TELEVISIÓ PÚBLICA? AMENACES O OPORTUNITATS A L'ERA DIGITAL

Toni Mollà
Edicions Bromera, 2009

179 pàgines

El llicenciat en Periodisme i doctor en Sociologia Toni Mollà planteja en aquest llibre un debat sobre la televisió pública amb bases empresarials i informatives. Una reflexió sobre el sector públic de la comunicació que esdevé inajornable tenint en compte els canvis que s'han produït a l'entorn social—com la crisi de l'espai públic—, en el polític—com la privatització d'antics monopolis— i en el comunicatiu—com la creació de grans empreses informatives privades. L'autor aposta per una reformulació del sector audiovisual i per un nou model de gestió de la televisió pública d'acord amb aquestes transformacions. Mollà ha desplegat una intensa activitat intel·lectual entre la sociologia de la llengua i la societat de la informació. Fruit d'aquesta dedicació són llibres com *Quina política lingüística?* i *La utopia necessària*, o els tres volums de *Curs de sociolingüística*, revisats i actualitzats a *Manual de sociolingüística*. És autor també del dietari *Espill d'insolències*.